N°. 19. A°. 1838.

WOENSDAG, den 7den MAART.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretary.

PARAMARIBO, den 2 Maart 1838.

Van wege, Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, Brieven van Manumissie zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Catrijntje*; toebehoord hebbende aan PIETER HARREVELD.

2°. Aan den Slaaf *Geduld*; toebehoord hebbende den Boedel J. H. BRANDT.

3°. Aan den Slaaf *Marius*; toebehoord hebbende aan MARIA SOPHIA REGENBOOG, — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ANNA FRANCINA DARPAN.

2°. HENRICUS BIKSTEEN.

3°. MARIUS PAULUS VAN ESCOL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretary.

PARAMARIBO, den 3 Maart 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 28 Februarij ll, N°. 207/188, is gequalificeerd als LID in het Militair Geregtshof, ter aanvulling der door de qualificatie van den Heer Mr P. FIERS SMEDING tot het *Presidium* van hetzelve Hof te ontstane vacature, de Heer Mr J. H. DE FRIDERICI, LID van het Geregtshof alhier.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretary.

PARAMARIBO, den 3 Maart 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 2den dezer, N°. 216/220, is de KLERK bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, E. A. VON WILWEBER ET ALLSTEADT, uit zijne betrekking ontslagen, en in deszelfs plaats benoemd en aangesteld, de Heer LOUIS PHILIP VAN AMSON.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretary.

PARAMARIBO, den 3 Maart 1838.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *zetting van het Brood*, bepaald is als volgt:

Dat een Brood van *acht* Centen, zal moeten wegen *zes* Oncen; — en

Dat van *vier* Centen *drie* Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretary.

PARAMARIBO, den 3 Maart 1838.

Op last van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal wordt mits deze ter kennisse van de belanghebbenden gebragt, dat, naar aanleiding der aankondiging van den Administrateur van Financien dd. 3 Junij 1837, in de dagbladen geplaatst, waarbij op autorisatie van Zijne Excellentie is uitgeloofd geworden eene premie van *ZES HONDERD GULDEN* aan den genen die vóór of op den 31 October e. a. een goedgekeurd plan, zoude inleveren van een buiten het Steenen Gebouw in de Fortresse *Zeelandia*, bestemd tot huisvesting van Officieren, enz. mitsgaders een accessit van *DRIE HONDERD GULDEN*, voor het naast daaraan bevonden plan:

Bij Zijne Excellentie zijn ingekomen drie Plannen met daarbij behoorende teekeningen enz., onderteekend met de navolgende zinspreuken, als:

1°. » Vertrouwend op de kunst, met moed steeds aan het werk.
» Dit maakt den Handwerksman, in onderneming sterk."

2°. » Het schoon is eenvoudig."

3°. » Haec (ædificia) autem ita erunt
» recte disposita si primo animadversum
» fuerit, quibus regionibus,
» aut quibus inclinationibus, mundi
» constituantur.
Vitruvius, lib. VI, Cap I."

Dat op deze onderscheidene plannen den Kolonialen Raad gehoord zijnde, Zijne Excellentie zoo wel als de Leden van dien Raad vermeend hebben, dat de twee eerste dezer plannen, niet genoegzaam aan de bedoeling beantwoorden om mede te kunnen dingen, noch naar de uitgeloofde premie, noch naar het accessit, terwijl het laatste, onderteekend met de Spreuk uit VITRUVIUS, der bekrooning waardig is gekeurd geworden,

Dat aangezien bij het openen van het verzegeld billet, gevoegd geweest bij dit laatst bedoeld plan, is gebleken, dat de vervaardiger en inzender daarvan is, de Heer J. A. VOIGT, de premie van *ZES HONDERD GULDEN* aan denzelven is toegekend geworden, terwijl de billetten gevoegd geweest bij de twee andere plannen, staande de Vergadering des Raads, werden vernietigd.

En worden de vervaardigers dezer afgekeurde plannen verwittigd, dat zij die documenten ter Gouvernements Secretarij kunnen terug bekomen op vertoon van de bewijzen, daarvoor bij de inlevering, door den Administrateur van Financien afgegeven.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 2 Maart 1838.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements Order van heden, n°. 66, aan den gepensioneerden *Eersten* Luitenant, J. MULLER, *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van LID in het MILITAIR GEREGTSHOF, en in deszelfs plaats, voor het nog overige gedeelte van dit jaar benoemd, de 1ste Luitenant J. M. ASMUS, van het Bataillon jagers n°. 27.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 2den *Januarij* 1838.

Nederlanden.

BREDA, 29 December.

Het brusselsch blad *le Commerce Belge* behelst, onder zijne latere berigten het volgende:

»Een onzer parijsche correspondenten zendt ons de volgende nota toe, zoo hij verzekert uit eene goede bron komende.

»Terwijl de belgische dagbladen grooten ophef van de Grünenwalder zaak maken, eene zaak die noch strategisch noch staatkundig is, maar geheel finantieel, en, in betrekking tot de andere hangende vraagstukken, van weinig belang, is er dezer dagen eene aangelegenheid van wezenlijk gewigt en van eene hooge staatkundige strekking op eene minnelijke wijs beslecht geworden tusschen het belgisch gouvernement, Pruissen en de Duitsche Bondsvergadering. Belgie onderhoudt een garnizoen te Diest en afzonderlijke afdeelingen troepen op onderscheidene punten van Limburg, nabij de pruissische grenzen. De belgische kamers hebben gelden gestemd om Diest te versterken en verdedigings werken in den omtrek aan te leggen. Het Berlijnsch Kabinet verklaarde in den beginne, dat de ten uitvoer legging dier ontwerpen zoo veel als eene oorlogsverklaring tegen Pruissen en de Duitsche Bondsvergadering in zich bevatte.

»Na vijf maanden onderhandelens heeft dit kabinet eindelijk aan de billijke vertogen van het bewind te Brussel toegegeven; gegrond op de erkenning der noodzakelijkheid van het aanleggen van verschansingen en loopgraven in Limburg, dewijl, zoo lang Holland onder de wapenen bleef en tot geen eind-traktaat toetrad, het Hollandsch leger, op het onverwachts, in eenen nacht, de te Beverloo gekampeerde regimenten, of de troepen die te Diest in garnizoen liggen, in hunne kazerne zelve, als in een muizenval, zou kunnen gevangen nemen. Deze zaak nu is op de meest bevredigende wijze bijgelegd; Pruissen heeft erkend, dat Belgie zich versterken kon zonder dat zulks als eene vijandelijkheid moest worden aangemerkt, noch als te kort doende aan de onzijdigheid bij de Londensche traktaten bepaald.

»De zaak van Grünenwald zal mede op eene vredelievende wijs worden bijgelegd. Het hout zal noch door de Hollanders, noch door de Belgen gekapt worden; deze boomen kunnen nu, met Gods hulp, wel zeer zwaar en zeer oud worden, alvorens het laatste protocol, het Hollandsch-Belgisch vraagstuk tot een einde brengende, ook over hun lot beslisse."

— Wat het in de Britsche volkplanting (Kanada) thans voorgevallene betreft, zal men zich herinneren, dat reeds sedert verscheidene jaren een geest van ontevredenheid aldaar heerschte, en dat de wetgevende vergaderingen aldaar bij herhaling ontbonden zijn moeten worden, vermits zij geene onderstanden wilden toestemmen, en allerlei grieven tegen het moederland te voorschijn bragten. Opper-Kanada echter

alwaar de bevolking geheel uit Engelschen en Ieren bestaat, is, sedert het beheer dier kolonie aan sir Francis Head is opgedragen, veel rustiger geworden, hoewel het zal te bezien staan, indien de pogingen der oproerigen in Neder-Kanada moggen slagen, of zij zich niet aan deze zal aansluiten. Laatstgenoemd gedeelte van Kanada heeft langen tijd aan Frankrijk behoord, en is meest door Franschen bevolkt. Eerst in 1763 hebben de Engelschen haar in bezit genomen, en sedert heeft er tusschen de Fransch-Katholijke en de Britsch-Protestantsche bevolking aldaar steeds eene groote mate van spanning geheerscht. Deszelfs uitgestrektheid bedraagt 205,863 vierkante mijlen, zijnde nagenoeg gelijk aan die van Frankrijk; deszelfs grond is vruchtbaar, vooral in koorig landgewas; de jaarlijksche opbrengst van de met graan bebouwde landen wordt op 17 millioen guldens Ned. geschat. De uitvoer van goederen uit Engeland naar de beide Kanada's zal ongeveer 21 mill. guldens Ned. beloopen. De bevolking van Neder-Kanada zal thans 600,000 zielen bedragen, van welke meer dan de helft afstammelingen van Franschen, of Iersche Katholijke landverhuizers is. De Indiaansche volkstammen die nog in de Kanada's overig zijn, kiezen van oudsher de zijde der Franschen. Telkenmale als over de toenemende klagten der Fransche bevolking van Neder-Kanada in het Britsche parlement gehandeld is, heeft de radicale partij aldaar ijverig de verdediging dier Franschen op zich genomen. De gouverneur lord Gosford heeft in den loop van dit jaar vergeefsche pogingen gedaan, om de volksvergaderingen der Franschen, waarin openlijk over eene afscheuring van het moederland en eene vereenigde met de Vereenigde Staten gehandeld werd, te beletten. Zelfs ambtenaren namen daaraan deel, en lieten zich door afzetting niet afschrikken. Terwijl het denkelijk te laat was, zijn eenige aanzienlijken te Montreal als beschuldigd van hoog verraad, gevat; het hoofd der oproerigen, Papineau, heeft zich in tijds verwijderd. Vooral ook door de omstandigheid, dat het jaargetijde het verschaffen van hulp bijkans onmogelijk maakt, ziet men in Engeland met bezorgdheid den afloop te gemoet van den thans verklaarden burgerkrijg in eene volkplanting, die van gewigt is voor deszelfs handel, maar die inzonderheid van aanbelang is, uit een staatkundig oogpunt, als Engelsche voorpost tegen de Vereenigde Staten.

— De franschman *Besson*, die sedert 1820 in dienst van den onderkoning van Egypte was, en door dezen tot vice-admiraal, generaal en bey verheven werd, is dezer dagen, aan boord van het Egyptische admiraalschip, in 55 jarigen ouderdom overleden. De onderkoning heeft vooral ook aan dezen franschman het ontstaan zijner oorlogsvloot te danken, die thans 10 linieschepen, 7 fregatten en verscheidene kleinere vaartuigen telt. In 1815 was *Besson* nog slechts luitenant ter zee in fransche dienst, en werd onder *Lodewijk XVIII* daaruit verwijderd, omdat hij, na den slag van Waterloo, aan *Napoleon*, had aangeboden, om dezen aan boord van een hem, *Besson*, toebehoorend koopvaardijschip van uit de zeehaven Rochefort naar Amerika over te voeren. Hij had zeer slimme maatregelen genomen, om den gevallen vorst bij het uitzeilen in het schip verborgen te houden; doch *Napoleon*, die in het eerst het aanbod had aangenomen, en reeds een deel zijner kostbaarheden op het schip had doen overbrengen, trad weldra terug en begaf zich aan boord van een engelsch oorlogschip. Daar het schip, zonder eene enkele maal onderzocht te zijn, behouden in Amerika aankwam, zou zoowel het lot van *Napoleon* als van *Besson*, zonder het terugtreden van den eersten, zeker eene geheele andere wending genomen hebben.

— De *Schwäbische Merkur* gaf dezer dagen het volgende, voor beminnaars van oude boeken, niet onbelangrijk berigt, uit *Augsburg*, men heeft in deze stad een zeer opmerkelijk mensch de laatste eer bewezen; het was de liefhebber van oudheden en oude boekenhandelaar Sebastiaan Windprecht, een blindgeborene, die tot het ambacht van wever opgeleid werd, maar zich uit aangeboren neiging op den handel van oude boeken, platen en oudheidkundige voorwerpen toelegde, en dien handel, gedurende een tijdvak van vijftig jaren, voorspoedig dreef. Hij bezat eene zeldzame en uitgestrekte boekenkennis en onderscheidde zich door eene groote fijnheid van gevoel, waardoor hij bijna op de aanraking de voorwerpen hem te koop aangeboden, wist te waarderen. Hij bespeelde bovendien, op eene niet onverdienstelijke wijs, meest alle muzijkinstrumenten. De door hem nagelatene verzameling van oude boeken bedraagt meer dan 30,000 deelen; deze zijne bibliotheek, welke boeken uitgaven van groote waarde bevat, is door alle geleerden, die zich te *Augsburg* bevonden, bezocht geworden.

Frankryk.

PARIJS, 1 December.

Het *Journal des Débats* behelst heden een vertoog, betreffende de vondelingen. Men houdt zich namelijk op dit oogenblik bezig, om middelen uit te denken tot vermindering van het getal dier ongelukkigen, waarvan het cijfer van jaar tot jaar steeds hooger klimt. In de meeste departementen heeft men het stelsel van ruiling aangenomen, ten einde de moeders, wetende dat zij hunne kinderen nimmer kunnen wederzien, deze niet zoo ligtelijk zouden te vondeling leggen; voor de aanneming van dien maatregel toch verlieten vele moeders hunne kinderen, om hen niet op te voeden, en kwamen hen later terugvorderen. Deze maatregel nu zou niet zonder nut zijn geweest. Sedert heeft de administratie van het vondelingsgesticht nog andere bepalingen daarbij gevoegd, zoo als die, om geen zwangere vrouwen te ontvangen, dan dezulke, die zich verbinden om hare kinderen, gedurende 24 uren, te zogen, ten einde daardoor het moederlijk gevoel op te wekken, een andere maatregel is geweest, dat de agenten van policie, zoodra eene vrouw haar kind in het gesticht te vondeling legt, zouden toesnellen en de moeder bij den commissaris van policie brengen, ten einde zij haren naam en de redenen van haren stap verklare. Zulks wordt door sommigen echter voor nadeelig beschouwd, dewijl men daardoor de moeders dikwerf noodzaakt, tusschen de misdaad en de onteering te kiezen. Volgens eene opgave in het *Journal des Débats* zijn in het vondelings-gesticht van 1816 tot 1835 niet minder dan 103,189 kinderen opgenomen, waarvan er in hetzelfde tijdsbestek 80,764 zijn gestorven. Het getal der in 't leven behouden kinderen, na aftrek der genen die door hunne betrekkingen terug werden gevorderd, heeft slechts 16000 bedragen, zijnde één van de vijf. Het bestuur heeft in 12 jaren tijds bijna 18 millioenen fr. uitgegeven, om in het onderhoud van slechts 16,102 kinderen te voorzien, zijnde voor elk kind jaarlijks omtrent 100 f. Hoe zeer het getal vondelingen van het geheele rijk is toegenomen, kan daaruit blijken, dat hetzelve in 1784 bedroeg een getal van 40,000, in 1809, 69,000, en in 1825, 119,876.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 11 December.

Het feest, den 9den November, door het Gemeente Bestuur dezer hoofdstad aan H. M. de Koningin gegeven, is allerluisterrijkst geweest. Het gedrang was daarbij zoo groot, dat eenige kinderen zijn vertrapt en een twintigtal gewonde lieden in het hospitaal zijn gebragt. De schotels op de koninklijke tafel waren van goud. De Koningin was gekleed in rozenkleurig satijn met goud en zilver geborduurd, en versierd met een snoer paarlen en diamanten oorringen. De zaal was luisterrijk door ontelbare gaslichten verlicht. De stad was des avonds geïllumineerd. De Koningin heeft den lord-mayor tot baronet en de beide sheriffs, de heeren *Carol* en *Montefiori*, tot ridders verheven; deze laatste is een Israëliet

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 2den Maart 1838.

Een *twaalfde* aandeel in de Plantaadje *DE EENDRAGT*, gelegen in de rivier *Perica*; aankomende ABRAHAM DANTFORT LEMMERS. *f* 8,500 — *Jan de Jager Ez. qq. J. J. Poncelet en Zoon* te Amsterdam.

Ten Huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Maandag, den 5den Maart 1838.

De 48 Koppen *SLAVEN*, aankomende de Wed. F. T. TAYSPIL, zijn familiesgewijze verkocht voor eene somma van *f* 39,417.

Advertentien.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, aan de minst inschrijvende aanbesteden, het verlengen van het *GEBOUW der Gouvernements Secretarij*, aan de noord-oost zijde en vervolgens het schilderen van het geheele Gebouw, met bijlevering van alle de daartoe benoodigde Materialen, volgens de teekeningen en beschrijvingen, die, benevens de konditien en voorwaarden, waarop het Gouvernement genegen is die aanbesteding te doen; ten Kantore der Financieele Administratie, voor de gegadigden ter *visie* liggen; zullende aldaar de verzegelde inschrijvings-billetten worden aangenomen, tot aanstaande Zaturdag den 10den dezer, des morgens ten *acht* uren.

Paramaribo, den 3 Maart 1838.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(10880) De Vendu van den Boedel wijlen den Heer J. L. STUGER, wordt uithoofde van de *VENDU* ter *Kuratele* Kamer op MORGEN nademiddag, tot nader uitgesteld.

Paramaribo, den 7 Maart 1838.
E. J. S. STUGER qq.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 2den dezer, de Nederlandsche Sloep *Dolphyn*, Kapt. G. ELLART, van *Coronie*, hebbende 3 dagen reis.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. F. G. STRONG, van *Coronie* en *Saramacca*, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heer J. WILKENS en een Bediende.

Uitgeklaard.

Den 22sten Februarij ll., de Nd. Am. Brik *Amazon*, Kapt. W. GROVER; lading: 247 vaten Melassie.

Den 28sten, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. E. NICKERSON; lading: 232 vaten Melassie. — Beide naar *Boston*.

Den 5den dezer, het Schip *Agenoria*, Kapt. W. VAN DER KOLFF, naar *Middelburg* en *Rotterdam*; lading 262 vaten Suiker en 22 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip *Harmonie*, Kapt. D. SPIEKERS, naar *Amsterdam*; lading: 103 vaten- en 1981 balen heele Koffij, 40 vaten- en 295 balen gebroken dito, 140 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen, 11 balen Kakao, 8 vaatjes-, 13 kelders- en 12 kisten Arrarout.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.